

indsætte Foredragsbevillingen paa 2,500 Kr. Det var en af de Bevillinger, som bleve strøgne ved Finanslovens anden Behandling. Da vi i Lørdags talte om et lignende Spørgsmaal under Landbrugsministeriet, gjorde jeg de almindelige Betragtninger gældende, som have været ledende for os med Hensyn til at genindsætte disse Bevillinger. Jeg skal ikke gentage Betragtningerne her, men kun gøre opmærksom paa, at der, som meddelt af Formanden, er indkommet et Andragende fra Handels- og Kontormedhjælperforeningen om at faa Lov til at beholde dette Tilskud paa 2,500 Kr. Foreningen søger at organ sere Handels- og Kontormedhjælperne. Det er et meget betydeligt Antal Mennesker, der arbejder indenfor dette Fag, alene her i København løber Tallet op til 20,000, Mænd og Kvinder. Denne Forening har søgt at udbrede nyttige Kundskaber indenfor Udøverne af Faget, og der er sikkert mange Omraader, hvor Handels- og Kontormedhjælperne kunne trænge til teoretisk Vejledning og Oplysning. Foreningen har i det sidste Aar ladet holde ikke mindre end 65 Foredrag af belærende Indhold vedrørende Faget, og det har vist sig, at disse Foredrag have været i Stand til at samle en meget stor Tilhørerkreds. Jeg skal saaledes nævne, at Foreningen f. Eks. i Stationsbyen Vejen har ladet holde Foredrag, som har samlet flere Hundrede Mennesker, ikke alene Fagets Udøvere, men ogsaa mange andre, som ere interesserede i at faa Oplysning om saadanne Spørgsmaal, som behandles i disse Foredrag. Det maa da meget beklages, at en saa energisk arbejdende Forening som Handels- og Kontormedhjælpernes Forening, der faar, saa vidt jeg ved, omtrent 1,250 Kr. af det Beløb, der er stillet til Raadighed for Handelsstanden, nu skal blive nødt til at indstille sin Foredragsvirksomhed, men det er den umuligt at holde denne Virksomhed gaaende, naar den ikke længere faar Statstilskuddet. Ogsaa af den Grund maa jeg paa det bedste anbefale, at Bevillingen genoptages.

Ministeren for Handel og Søfart (Muuu): Jeg takker Udvalgets Flertal ganske særlig for Forslaget angaaende „Viking”. Der er ikke Tvivl om, at dette Foretagende er af overordentlig stor Betydning for vor søførende Stand, og tillige drejer det sig her om en Æressag for vor Nation. Alle Vegne, hvor „Viking” er kommet, er Skibet blevet beundret, og der er sagt mange smukke Ord om den danske Nation i den Anledning. Jeg tror ogsaa, at naar vi ikke kunne sende

store Krigsskibe ud, har det sin Betydning, at et Skib som „Viking” viser vort Flag i de fjerne Havne. Naar Foretagendet i økonomisk Henseende er gaaet saa daarligt, som det er, maa man, som den ærede Ordfører bemærkede, huske, at enhver Ting har sine Børnesygdomme, at der her til Dels er Tale om en godgørende Virksomhed o. s. v., at der i det hele griber mange Forhold ind paa en saadan Maade, at det naturligt kunde forudses, at der her i Begyndelsen vilde blive lidt Tab. Den sidste ærede Taler fremhævede, at det samlede Underskud var 102,000 Kr., men det er kun det Underskud, der resterer for i Aar; de Underskud, der have været tidligere Aar, ere betalte ved frivillige Tilskud fra de Mænd og de Selskaber og Foreninger, som have interesseret sig for Foretagendet. Det, der springer mest i Øjnene, er Assurancen. Det lyder overordentlig stort, dette: 50,000 Kr. i Assurancepræmie for et Aar, og det er naturligvis ogsaa et stort Beløb. Der er sket Forespørgsler underhaanden om dette Anliggende, og jeg har faaet den Oplysning, at det ikke kunde siges, at Beløbet er større, end hvad der er normalt for en saadan Assurance. Sagligt kan jeg ikke selv bedømme Spørgsmaalet. Men der er en anden Side af Sagen, jeg maa fremhæve. Der blev gjort den Bemærkning, at Assurandørerne altsaa i Aar have tjent 50,000 Kr. paa dette Skib. Det er en umaadelig stor Misforstaaelse, de kunne ikke indkassere Præmien som en Nettofortjeneste, fordi Skibet ikke er forlist i Aar, for hvis det forliser f. Eks. i Morgen, er hele Kapitalen tabt. Det Beløb, der saa skal godtgøres, er saa stort, at der skal adskillige Aars Præmie til for at dække det. Som sagt, jeg takker meget for Udvalgets Forslag om at give denne Bevilling, og jeg vil bemærke, at Forholdet altid har været, at Bevillingen er given bag ud, med andre Ord, at man har forlangt Regnskab for Aaret, førend man vilde stille Forslag om Bevilling.

Bevillingen til Foredragsvirksomhed vilde jeg naturligvis i og for sig gerne have bevaret, men da man stod overfor Nødvendigheden af at spare, og da man forhaabentlig til næste Aar kan faa Bevilling til Foredragsvirksomhed optaget paa ny, var dette egentlig det eneste Sted, hvor Handelsministeriet kunde spare noget. Man maa ikke glemme, at Handelsministeriet er et ungt Barn, der kun har en kort Fortid, men som gerne skulde faa en lang Fremtid. Besparelser kunne vi endnu ikke præstere noget af paa andre Steder.